

عنوان مقاله:

واکاوی مفهوم مسکن پایدار: ابعاد و تجربیات کشور چین

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و پنجمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد نعمتی - کارشناس ارشد، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز.

شهریور روستایی - دانشیار، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز.

ایرج تیموری - استادیار، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز.

خلاصه مقاله:

مفهوم پایداری در دهه 1970 میلادی، نتیجه آگاهی بشر نسبت به مسایل محیطزیست و مشکلات فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی میباشد. در این راستا، واژه توسعه پایدار برای اولین بار به طور رسمی توسط برانت لند در سال 1987 در گزارش آینده مشترک ما مطرح گردید. در این گزارش توسعه پایدار توسعههای تعریف شده است که نیازهای زمان حال را بدون به مخاطره انداختن قابلیتها و پتانسیلها برای نسل آینده برآورده سازد. با توجه به نظری بودن موضوع پژوهش، روش تحقیق بصورت توصیفی - تحلیلی میباشد. همچنین، هدف این پژوهش، واکاوی مفهوم توسعه پایدار و تجربیات کشور چین در زمینه مسکن پایدار میباشد. با توجه به نظری بودن موضوع پژوهش، روش تحقیق بصورت توصیفی - تحلیلی میباشد. مسکن پایدار، مسکنی است که نیازهای ادراکی و واقعی کنونی را از طریق استفاده ی کارآمد از منابع برآورده نموده و در عین حال سبب ایجاد محله های جذاب، امن و به لحاظ اکولوژیکی غنی میشود. چین به عنوان یک کشور پرجمعیت در راستای تامین عرضه مسکن، نیاز به رشد سریع تولیدات صنعتی و توسعه زیرساختها داشت. از این رو، جهت تامین انرژی های لازم مسکن و کاهش تولید آلاینده های محیطی، طراحی سازگار با اقلیم را در دستور کار خود قرار داد. طرحهای مسکن پیشنمونه پکن، باغستاره پکن، محله مسکونی تایدونگ شانگهای، فاز چهارم واندرلند شنزن و طرح هویلانگان شنزن از نمونه های عملی میباشد.

کلمات کلیدی:

مسکن پایدار، توسعه پایدار، چین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/928043>

